KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 31.8.2009
KOM(2009) 441 v konečnom znení

2009/0121 (CNS)

Návrh

ROZHODNUTIE RADY

o uzavretí Dohody o pristúpení Európskeho spoločenstva k Dohovoru o medzinárodnej železničnej preprave (COTIF) z 9. mája 1980, zmenenému a doplnenému Vilniuským protokolom z 3. júna 1999, Európskym spoločenstvom
(Text s významom pre EHP)

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. Týmto oznámením Komisia predkladá Rade revidovaný návrh rozhodnutia, ktorým sa schvaľuje, aby Spoločenstvo uzavrelo dohodu vymedzujúcu podmienky jeho pristúpenia k Dohovoru o medzinárodnej železničnej preprave (COTIF) z 9. mája 1980, zmenenému a doplnenému Vilniuským protokolom z 3. júna 1999.

2. Pristúpenie Spoločenstva sa umožňuje podľa článku 38 COTIF zmeneného a doplneného Vilniuským protokolom, ktorým sa ustanovuje pristúpenie regionálnych organizácií pre hospodársku integráciu.

3. Dňa 28. marca 2003 Rada splnomocnila Komisiu začatím rokovaní so zmluvnými stranami COTIF s cieľom dosiahnuť dohodu o pristúpení Spoločenstva k tomuto dohovoru. Rozhodnutie Rady obsahovalo rokovacie smernice a inštrukcie týkajúce sa pristúpenia Spoločenstva ku COTIF.

4. Aj keď návrh rozhodnutia Rady akceptovať podmienky dohody medzi Spoločenstvom a Medzivládnou organizáciou pre medzinárodnú železničnú prepravu (OTIF) bol predložený v roku 2003[1], k pristúpeniu Spoločenstva ku COTIF nemohlo dôjsť pred nadobudnutím platnosti Vilniuského protokolu, ktoré záviselo od radu ratifikácií vykonaných členskými štátmi OTIF. COTIF, zmenený a doplnený Vilniuským protokolom, nadobudol platnosť v júli 2006.

5. Návrh Komisie z roku 2003 týkajúci sa pristúpenia Európskeho spoločenstva ku COTIF, bol zaslaný Rade a Európskemu parlamentu 17. novembra 2003. Dňa 10. marca 2004 k nemu Európsky parlament zaujal priaznivé stanovisko a schválil ho po prvom čítaní bez zmien a doplnení. Dospelo sa však k názoru, že Spoločenstvo by malo od OTIF požadovať objasnenia a ubezpečenia týkajúce sa jednej konkrétnej otázky. Čoraz zreteľnejšie sa ukazovalo, že článok 3 ods. 2 COTIF, ktorého účelom bolo zabezpečenie zhody medzi právnymi režimami Spoločenstva a OTIF, takúto zhodu v skutočnosti nezabezpečoval primerane. Právne preskúmanie COTIF a jeho dodatkov potvrdilo, že medzi *acquis* Spoločenstva a COTIF existuje množstvo rozdielov týkajúcich sa tak pravidiel súdnej príslušnosti v COTIF (články 12 a 28), ako aj pravidiel v niektorých dodatkoch (E, F a G).

6. Členské štáty si dobre uvedomovali tento konflikt a po formálnom odporúčaní Komisie urobili vyhlásenia proti uvedeným dodatkom ku COTIF podľa článku 42 COTIF. V dôsledku týchto vyhlásení sa ustanovenia v týchto dodatkoch stali neuplatniteľnými v príslušných krajinách. To odstránilo možnosť akéhokoľvek konfliktu s právnymi predpismi Spoločenstva v otázkach, ktorých sa týkajú tieto dodatky, ale zároveň to automaticky spôsobilo, že neuplatniteľnými sa stali aj pravidlá, ktoré neboli v konflikte.

7. V záujme ochrany právneho režimu Európskeho spoločenstva Spoločenstvo navrhlo, aby sa do dohody včlenilo vhodné ustanovenie (takzvaná doložka o odlúčení) s cieľom vyhnúť sa akýmkoľvek právnym nekompatibilitám medzi COTIF a existujúcim a vyvíjajúcim sa *acquis* Spoločenstva.

---

[1] KOM(2003) 696 zo 17. novembra 2003.

8. Medziútvarová skupina Komisie pre vonkajšie právomoci Spoločenstva preskúmala všeobecné problémy týkajúce sa pristúpenia Spoločenstva 19. apríla 2007. Dospela k záveru, že najvhodnejší by bol takýto postup:

   – Komisia by sa mala dohodnúť s OTIF na včlenení štandardnej doložky o odlúčení do dohody o pristúpení Spoločenstva ku COTIF.

   – Členské štáty by mali trvať na svojich vyhláseniach odmietajúcich dodatky ku COTIF (E, F a G). Členské štáty, ktoré už ratifikovali Vilniuský protokol z roku 1999, ale ešte neurobili vyhlásenie proti týmto dodatkom, by sa mali zaviazať, že ho urobia.

   – Po pristúpení Spoločenstva ku COTIF by Spoločenstvo malo deklarovať svoj nesúhlas s dodatkami ku COTIF (E, F a G).

   – K odvolaniu uvedených vyhlásení (členských štátov a Spoločenstva) by malo dôjsť, až keď sa odstráni právna nekonzistentnosť medzi oboma právnymi systémami.

9. Tento prístup bol prerokovaný Radou v priebehu roku 2007, čo umožnilo opätovné otvorenie rokovaní s OTIF, obzvlášť pokiaľ ide o otázku primeranej doložky o odlúčení. Zároveň sa začalo pracovať na riešení problému právnej nekompatibility medzi právnymi režimami ES a OTIF. Táto práca bola ukončená v roku 2008.

10. Výsledkom májových a júnových rokovaní v roku 2009 medzi Komisiou a OTIF bol spoločný návrh dohody pripojený v prílohe. Súčasná situácia je taká, že COTIF nadobudol platnosť a Európske spoločenstvo k nemu teraz môže pristúpiť. Otázky kompatibility práva Európskeho spoločenstva a COTIF sa v zásade vyriešili potrebnými zmenami COTIF, ktoré boli predložené patričnému výboru OTIF a prijaté 23., 24. a 25. júna 2009. Tieto zmeny nadobúdajú účinnosť 12 mesiacov po tom, ako ich OTIF oznámi svojim členským štátom.

11. Preto priložená dohoda bola pripravená tak, že zohľadnila všetky tieto otázky, predstavuje naplnenie povinností, na ktoré zaväzoval mandát Rady, a umožňuje Európskemu spoločenstvu pokročiť pri sledovaní jeho cieľa, ktorým je rozšírenie železničnej siete Spoločenstva a poskytnutie ďalších príležitostí na rozvoj železničného trhu.

12. Vzhľadom na tieto úvahy a v súlade so stanovenými postupmi Komisia:

   – sťahuje svoj návrh rozhodnutia, ktorým sa schvaľuje, aby Spoločenstvo uzavrelo dohodu vymedzujúcu podmienky jeho pristúpenia k Dohovoru o medzinárodnej železničnej preprave (COTIF), ktorý bol prijatý v roku 2003 (KOM(2003) 696 v konečnom znení zo 17. novembra 2003);

   – navrhuje, aby Rada prijala priložené rozhodnutie;

   – adresuje toto oznámenie Rade.

2009/0121 (CNS)

Návrh

ROZHODNUTIE RADY

o uzavretí Dohody o pristúpení Európskeho spoločenstva k Dohovoru o medzinárodnej železničnej preprave (COTIF) z 9. mája 1980, zmenenému a doplnenému Vilniuským protokolom z 3. júna 1999, Európskym spoločenstvom
(Text s významom pre EHP)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä na jej články 71 a 300 ods. 2 a ods. 3,

so zreteľom na návrh Komisie[2],

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu[3],

keďže:

(1) Rozvoj interoperability železníc, tak v rámci Spoločenstva, ako aj medzi Spoločenstvom a susediacimi krajinami, je kľúčovým komponentom dopravnej politiky zameranej najmä na dosiahnutie lepšej vyváženosti medzi rozličnými druhmi dopravy.

(2) Európske spoločenstvo má výlučné právomoci alebo právomoci, o ktoré sa delí so svojimi členskými štátmi v oblastiach, ktorých sa týka Dohovor o medzinárodnej železničnej preprave (COTIF) z 9. mája 1980, zmenený a doplnený Vilniuským protokolom z 3. júna 1999, ďalej len „COTIF“.

(3) Prístup Európskeho spoločenstva ku COTIF na účel uplatnenia jeho právomocí umožňuje článok 38 COTIF, zmeneného a doplneného Vilniuským protokolom.

(4) Komisia v mene Spoločenstva dojednala so zmluvnými stranami COTIF dohodu o pristúpení Európskeho spoločenstva ku COTIF.

(5) Keďže ešte nedošlo k vyriešeniu viacerých konfliktov medzi ustanoveniami určitých dodatkov ku COTIF a právnych predpisov Spoločenstva, Európske spoločenstvo by malo v súvislosti so svojím pristúpením ku COTIF urobiť vyhlásenie podľa článku 42 COTIF týkajúce sa neuplatňovania dodatkov E, F a G ku COTIF.

---

[2] Ú. v. EÚ [...], [...], s. [...].
[3] Ú. v. EÚ [...], [...], s. [...].

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

1. Dohoda o pristúpení Európskeho spoločenstva k Dohovoru o medzinárodnej železničnej preprave (COTIF) z 9. mája 1980, zmenenému a doplnenému Vilniuským protokolom z 3. júna 1999, sa týmto schvaľuje v mene Spoločenstva za týchto podmienok:

– po pristúpení Spoločenstvo urobí vyhlásenie týkajúce sa vykonávania jeho právomocí,

– po pristúpení Spoločenstvo urobí vyhlásenie týkajúce sa neuplatňovania dodatkov E, F a G ku COTIF.

2. Znenie dohody a vyhlásenia uvedené v odseku 1 sú pripojené ako prílohy k tomuto rozhodnutiu.

Článok 2

Predseda Rady sa týmto oprávňuje určiť osobu splnomocnenú na podpísanie dohody tak, aby vyjadrovala súhlas Spoločenstva s tým, že ňou bude viazané, na vydanie príslušných vyhlásení a na uloženie schvaľovacej listiny v mene Spoločenstva.

V Bruseli

Za Radu
predseda

PRÍLOHA 1

DOHODA

O PRISTÚPENÍ EURÓPSKEHO SPOLOČENSTVA K DOHOVORU O MEDZINÁRODNEJ ŽELEZNIČNEJ PREPRAVE (COTIF) Z 9. MÁJA 1980, ZMENENÉMU A DOPLNENÉMU VILNIUSKÝM PROTOKOLOM Z 3. JÚNA 1999

MEDZIVLÁDNA ORGANIZÁCIA PRE MEDZINÁRODNÚ ŽELEZNIČNÚ PREPRAVU

A

EURÓPSKE SPOLOČENSTVO,

So zreteľom na Dohovor o medzinárodnej železničnej preprave (COTIF) z 9. mája 1980, zmenený a doplnený Vilniuským protokolom z 3. júna 1999, ďalej len „dohovor“, najmä na článok 38 tohto dohovoru,

so zreteľom na zodpovednosť prenesenú Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva na Európske spoločenstvo v určitých oblastiach, ktorých sa týka tento dohovor,

keďže dohovorom sa ustanovuje Medzivládna organizácia pre medzinárodnú železničnú prepravu (OTIF) so sídlom v Berne;

keďže účelom pristúpenia Európskeho spoločenstva k dohovoru je pomáhať OTIF pri uskutočňovaní jeho cieľa spočívajúceho v podporovaní, zlepšovaní a uľahčovaní medzinárodnej železničnej prepravy z technického i právneho hľadiska;

keďže na základe článku 3 dohovoru povinnosti vyplývajúce z dohovoru v súvislosti s medzinárodnou spoluprácou pre členské štáty, ktoré sú zároveň členmi Európskeho spoločenstva, alebo štáty, ktoré sú zmluvnými stranami dohody o Európskom hospodárskom priestore, nemajú prednosť pred ich povinnosťami ako členov Európskeho spoločenstva alebo štátov, ktoré sú zmluvnými stranami dohody o Európskom hospodárskom priestore;

keďže pre tie časti dohovoru, ktoré spadajú do právomoci Európskeho spoločenstva, je potrebná doložka o odlúčení, naznačujúca, že členské štáty Európskeho spoločenstva sa nemôžu odvolávať na práva a povinnosti vyplývajúce z dohovoru a uplatňovať ich priamo medzi sebou;

keďže dohovor sa plne uplatňuje medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a ostatnými zmluvnými stranami dohovoru na druhej strane;

keďže pristúpenie Európskeho spoločenstva k dohovoru si vyžaduje, aby sa jasne stanovili pravidlá uplatňovania ustanovení dohovoru na Európske spoločenstvo a jeho členské štáty;

keďže podmienky pristúpenia Európskeho spoločenstva k dohovoru musia Spoločenstvu zabezpečiť, aby mohlo v rámci dohovoru vykonávať právomoci, ktoré naň preniesli jeho členské štáty,

SA DOHODLI TAKTO:

Článok 1

Európske spoločenstvo týmto pristupuje k dohovoru za podmienok ustanovených touto dohodou v súlade s článkom 38 dohovoru.

Článok 2

Zmluvné strany dohovoru, ktoré sú členskými štátmi Európskeho spoločenstva, vo svojich vzájomných vzťahoch uplatňujú pravidlá Spoločenstva, pokiaľ existujú pravidlá Spoločenstva týkajúce sa konkrétneho príslušného predmetu a dajú sa uplatniť na špecifický prípad, bez toho, aby bol dotknutý cieľ a účel dohovoru a bez toho, aby bolo dotknuté plné uplatňovanie dohovoru jeho ostatnými zmluvnými stranami.

Článok 3

V zmysle ustanovení tejto dohody sa ustanovenia v dohovore vysvetľujú tak, že zahŕňajú aj Európske spoločenstvo v rámci jeho právomocí, a podľa toho sa chápu aj rôzne výrazy používané na označenie zmluvných strán dohovoru a ich zástupcov.

Článok 4

Európske spoločenstvo neprispieva k rozpočtu OTIF a nezúčastňuje sa na rozhodnutiach týkajúcich sa tohto rozpočtu.

Článok 5

1. Bez toho, aby bolo dotknuté vykonávanie jeho hlasovacích práv podľa článku 6, Európske spoločenstvo je oprávnené mať zastúpenie vo všetkých orgánoch OTIF a zúčastňovať sa na činnosti všetkých týchto orgánov, v ktorých každý z jeho členských štátov má právo byť zastúpený ako zmluvná strana a ktoré sa zaoberajú otázkami patriacimi do jeho právomoci. Európske spoločenstvo nemôže byť členom správneho výboru. Môže byť prizvané na zasadnutia tohto výboru, keď s ním výbor bude chcieť prekonzultovať otázky spoločného záujmu, ktoré sa dostanú do programu rokovania.

2. Spoločenstvo zastupuje Európska komisia. Európska komisia môže poveriť jeden alebo viac členských štátov Spoločenstva tým, aby ju zastupovali.

Článok 6

1. Pri rozhodovaní o otázkach, v ktorých má Európske spoločenstvo výlučnú právomoc, využije Európske spoločenstvo hlasovacie práva svojich členských štátov podľa dohovoru.

2. Pri rozhodovaní o otázkach, v ktorých sa Európske spoločenstvo delí o právomoc so svojimi členskými štátmi, hlasuje buď Európske spoločenstvo, alebo jeho členské štáty.

3. V súlade s článkom 26 ods. 7 dohovoru má Európske spoločenstvo počet hlasov rovnajúci sa počtu hlasov jeho členov, ktorí sú aj členskými štátmi OTIF. Ak hlasuje Európske spoločenstvo, nemôžu hlasovať jeho členské štáty.

4. Európske spoločenstvo informuje iné zmluvné strany dohovoru od prípadu k prípadu o každom uplatnení hlasovacích práv ustanovených v predchádzajúcich odsekoch 1 až 3 na rozličné body programov valného zhromaždenia a iných rokujúcich orgánov. Táto povinnosť sa uplatňuje aj v prípade, ak sa rozhodnutia prijímajú formou korešpondencie. Tieto informácie sa poskytujú v dostatočnom predstihu na to, aby ich generálny tajomník OTIF mohol rozoslať spolu s dokumentmi týkajúcimi sa zasadnutia, alebo aby sa mohlo prijať rozhodnutie formou korešpondencie.

Článok 7

Rozsah právomocí Spoločenstva je uvedený vo všeobecných podmienkach v písomnej deklarácii prijatej Európskym spoločenstvom v čase uzavretia tejto dohody. Táto deklarácia sa môže v prípade potreby upraviť oznámením Európskeho spoločenstva organizácii OTIF. Nenahrádza ani nijakým spôsobom neobmedzuje záležitosti, na ktoré sa môžu vzťahovať oznámenia právomoci Európskeho spoločenstva, vykonané pred prijatím rozhodnutia organizácie OTIF, či už formálnym hlasovaním alebo iným spôsobom.

Článok 8

Hlava V dohovoru sa uplatňuje na každý spor, ktorý vznikne medzi zmluvnými stranami tejto dohody o pristúpení v súvislosti s interpretáciou, uplatňovaním alebo vykonávaním tejto dohody vrátane jej existencie, platnosti a ukončenia.

Článok 9

Táto dohoda nadobúda platnosť prvým dňom prvého mesiaca nasledujúceho po podpísaní dohody zmluvnými stranami. Článok 34 ods. 2 dohovoru sa v tomto prípade neuplatňuje.

Článok 10

Táto dohoda zostáva v platnosti na čas neurčitý.

Ak všetky členské štáty OTIF, ktoré sú členmi Európskeho spoločenstva, vypovedia dohovor, oznámenie o jeho vypovedaní, ako aj o vypovedaní tejto dohody sa bude považovať za podané Európskym spoločenstvom v čase, keď posledný členský štát Európskeho spoločenstva vypovedajúci dohovor oznámi jeho vypovedanie podľa článku 41 dohovoru.

Článok 11

Zmluvné stany dohovoru, ktoré ne sú členskými štátmi Európskeho spoločenstva a ktoré uplatňujú príslušné právne predpisy Európskeho spoločenstva v dôsledku svojich medzinárodných dohôd s Európskym spoločenstvom, môžu so súhlasom depozitára dohovoru

podať individuálne vyhlásenia týkajúce sa zachovania ich práv a povinností podľa dohôd s Európskym spoločenstvom, COTIF a súvisiacich predpisov.

NA DÔKAZ TOHO podpísaní splnomocnení zástupcovia, po predložení svojich plných mocí, uznaných za správne a náležité, podpísali túto dohodu.

V ... dňa ... (mesiac) ... (rok), v angličtine, vyhotovené v dvoch rovnopisoch, z ktorých jeden zostane v držaní OTIF a druhý v držaní Európskeho spoločenstva. Preklad a distribúcia konečného znenia dohody je vecou príslušných inštitúcií zmluvných strán.

Za Medzivládnu organizáciu pre medzinárodnú železničnú prepravu (OTIF)

Za Európske spoločenstvo

PRÍLOHA 2

VYHLÁSENIE EURÓPSKEHO SPOLOČENSTVA TÝKAJÚCE SA VYKONÁVANIA PRÁVOMOCÍ

V sektore železničnej dopravy sa Európske spoločenstvo delí o právomoc s členskými štátmi podľa článkov 70, 71, 80 ods. 1 a článku 156 Zmluvy o ES.

V hlave V Zmluvy o ES sa ustanovuje spoločná dopravná politika Európskeho spoločenstva a v hlave XV príspevok Európskeho spoločenstva k vybudovaniu a rozvoju transeurópskych sietí v oblastiach dopravy.

Presnejšie v článku 71 Hlavy V Zmluvy o ES sa ustanovuje, že Európske spoločenstvo môže prijať:

– spoločné pravidlá platné pre medzinárodnú dopravu do členského štátu alebo z členského štátu, alebo pri prechode cez územie jedného alebo viacerých členských štátov;

– podmienky, za ktorých môže prepravca, ktorý nemá sídlo na území členského štátu, v tomto členskom štáte uskutočňovať dopravu;

– opatrenia na zlepšenie bezpečnosti dopravy;

– ďalšie potrebné ustanovenia.

V súvislosti s transeurópskymi sieťami v článku 155 Hlavy XV Zmluvy o ES sa presnejšie ustanovuje, že Európske spoločenstvo:

– stanoví usmernenia zahŕňajúce ciele, priority a trendy opatrení, ktoré sa predpokladajú v oblasti transeurópskych sietí; tieto usmernenia vymedzia projekty spoločného záujmu,

– uskutoční akékoľvek opatrenia potrebné na zabezpečenie interoperability sietí, najmä v oblasti harmonizácie technických noriem,

– môže podporovať projekty spoločného záujmu podporované členskými štátmi, ktoré sú vymedzené v rámci usmernení uvedených v prvej zarážke, a to predovšetkým prostredníctvom realizačných štúdií, záruk na pôžičky a subvencií úrokovej sadzby; Spoločenstvo môže tiež prostredníctvom Kohézneho fondu prispievať na financovanie špecifických projektov v oblasti dopravnej infraštruktúry v členských štátoch.

Na základe týchto dvoch ustanovení Európske spoločenstvo prijalo značný počet právnych nástrojov uplatniteľných na železničnú dopravu.

Podľa právnych predpisov Európskeho spoločenstva Európske spoločenstvo nadobúda výlučnú právomoc v otázkach železničnej prepravy, pokiaľ Dohovor o medzinárodnej železničnej preprave (COTIF) z 9. mája 1980, zmenený a doplnený Vilniuským protokolom z 3. júna 1999, ďalej len „dohovor“, alebo právne nástroje prijaté na jeho základe ovplyvňujú tieto existujúce pravidlá Spoločenstva.

V otázkach, ktoré upravuje dohovor a vo vzťahu ku ktorým má výlučnú právomoc Európske spoločenstvo, nemajú členské štáty Európskeho spoločenstva nijakú právomoc.

V prípade, ak existujú pravidlá Spoločenstva, ale nie sú ovplyvnené dohovorom alebo právnymi nástrojmi prijatými na jeho základe, Európske spoločenstvo sa delí o právomoc v otázkach týkajúcich sa dohovoru s členskými štátmi.

Zoznam príslušných nástrojov Spoločenstva v čase tejto dohody je obsiahnutý v dodatku. Rozsah právomocí Spoločenstva vyplývajúci z týchto textov sa musí posúdiť vo vzťahu k špecifickým ustanoveniam v každom texte, najmä miery, do akej tieto ustanovenia zavádzajú spoločné pravidlá. Právomoc Spoločenstva je predmetom nepretržitého vývoja. V rámci zmluvy môžu príslušné inštitúcie prijímať rozhodnutia, ktoré určujú rozsah právomoci Európskeho spoločenstva. Európske spoločenstvo si preto vyhradzuje právo v súlade s tým meniť a dopĺňať túto deklaráciu bez toho, aby to bolo nevyhnutnou podmienkou pre výkon jeho právomocí v otázkach, ktorých sa týka dohovor.

DODATOK K PRÍLOHE 2

NÁSTROJE SPOLOČENSTVA TÝKAJÚCE SA OTÁZOK UPRAVENÝCH TÝMTO DOHOVOROM

Doteraz Spoločenstvo vykonávalo svoju právomoc okrem iného prostredníctvom týchto nástrojov Spoločenstva:

PRÁVNE PREDPISY TÝKAJÚCE SA HOSPODÁRSTVA / PRÍSTUPU NA TRH

- nariadenie č. 11 týkajúce sa odstránenia diskriminácie v oblasti cien a podmienok dopravy pri uplatňovaní článku 79 ods. 3 Zmluvy o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva. (Ú. v. ES L 532, 16.8.1960, s1121);

- smernica Rady 91/440/EHS z 29. júla 1991 o rozvoji železníc Spoločenstva (Ú. v. ES L 237, 24.8.1991, s. 25);

- smernica Rady 95/18/ES z 19. júna 1995 o licenciách železničných podnikov (Ú. v. ES L 143, 27.6.1995, s. 70);

- smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/12/ES z 26. februára 2001 o rozvoji železníc Spoločenstva (Ú. v. ES L 75, 15.3.2001, s. 1);

- smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/13/ES z 26. februára 2001 o udeľovaní licencií železničným podnikom (Ú. v. ES L 75, 15.3.2001, s. 26);

- smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/14/ES z 26. februára 2001 o prideľovaní kapacity železničnej infraštruktúry, vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostnej certifikácii (Ú. v. ES L 75, 15.3.2001, s. 29);

- smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/51/ES z 29. apríla 2004, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 91/440/EHS o rozvoji železníc Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 164, 30.4.2004, s. 164 – 172 a Ú. v. EÚ L 220, 21.6.2004, s. 58 – 60);

- nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1371/2007 z 23. októbra 2007 o právach a povinnostiach cestujúcich v železničnej preprave (Ú. v. EÚ L 315, 3.12.2007, s. 14);

- smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/58/ES z 23. októbra 2007, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 91/440/EHS o rozvoji železníc Spoločenstva a smernica 2001/14/ES o prideľovaní kapacity železničnej infraštruktúry a vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry (Ú. v. EÚ L 315, 3.12.2007, s.44);

- PRÁVNE PREDPISY TÝKAJÚCE SA INTEROPERABILITY A BEZPEČNOSTI

- smernica Rady 96/48/ES z 23. júla 1996 o interoperabilite systému transeurópskych vysokorýchlostných železníc (Ú. v. ES L 235, 17.9.1996, s. 6);

– smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/16/ES z 19. marca 2001 o interoperabilite transeurópskej konvenčnej železničnej sústavy (Ú. v. ES L 110, 20.4.2001, s. 1);

– smernica Rady 96/49/ES z 23. júla 1996 o aproximácii právnych predpisov členských štátov vzhľadom na železničnú prepravu nebezpečného tovaru (Ú. v. ES L 235, 17.9.1996, s. 25);

– smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/49/ES z 29. apríla 2004 o bezpečnosti železníc Spoločenstva a o zmene a doplnení smernice Rady 95/18/ES o udeľovaní licencií železničným podnikom a smernice 2001/14/ES o prideľovaní kapacity železničnej infraštruktúry, vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostnej certifikácii (Ú. v. EÚ L 164, 30.4.2004, s. 44 – 113 a Ú. v. EÚ L 220, 21.6.2004. s. 16 – 39);

– smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/50/ES z 29. apríla 2004, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/48/ES o interoperabilite systému transeurópskych vysokorýchlostných železníc a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/16/ES o interoperabilite systému transeurópskych konvenčných železníc (Ú. v. EÚ L 164, 30.4.2004, s. 114 – 163 a Ú. v. EÚ L 220, 21.6.2004, s. 40 – 57);

– nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 881/2004 z 29. apríla 2004, ktorým sa ustanovuje Európska železničná agentúra (Ú. v. EÚ L 164, 30.4.2004, s. 1 – 43 a Ú. v. EÚ L 220, 21.6.2006, s. 3 – 14);

– smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/59/ES z 23. októbra 2007 o certifikácii rušňovodičov rušňov a vlakov v železničnom systéme v Spoločenstve (Ú. v. EÚ L 315, 3.12.2007, s. 51);

– smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/57/ES zo 17. júna 2008 o interoperabilite systému železníc v Spoločenstve (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 191, 18.7.2008, s. 1);

– smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/68/ES z 24. septembra 2008 o vnútrozemskej preprave nebezpečného tovaru (Ú. v. EÚ L 260, 30.9.2008, s. 13);

– smernica Európskeho Parlamentu a Rady 2008/110/ES zo 16. decembra 2008, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2004/49/ES o bezpečnosti železníc Spoločenstva (smernica o bezpečnosti železníc) (Ú. v. EÚ L 345, 23.12.2008, s. 62);

– nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1335/2008 zo 16. decembra 2008, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 881/2004, ktorým sa ustanovuje Európska železničná agentúra (nariadenie o agentúre) (Ú. v. EÚ L 354, 31.12.2008, s. 51).

ZÁVÄZKY VEREJNEJ SLUŽBY

– nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 z 23. októbra 2007 o službách vo verejnom záujme v železničnej a cestnej osobnej doprave a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 1191/69 a (EHS) č. 1107/70 (Ú. v. EÚ L 315, 3.12.2007, s. 1).

PRÍLOHA 3

DEKLARÁCIA EURÓPSKEHO SPOLOČENSTVA V SÚLADE S ČLÁNKOM 42 COTIF

Do vyriešenia určitej právnej nekonzistentnosti medzi právnymi predpismi Spoločenstva a určitými pravidlami COTIF, nebude Európske spoločenstvo uplatňovať v celom rozsahu tieto dodatky ku COTIF:

1. Jednotné právne predpisy pre zmluvu o využívaní železničnej infraštruktúry v medzinárodnej železničnej preprave (CUI) tvoriace dodatok E k Dohovoru.

2. Jednotné právne predpisy pre záväzné vyhlasovanie technických noriem a prijímanie jednotných technických predpisov pre železničný materiál určený na medzinárodnú dopravu (APTU) tvoriace dodatok F k dohovoru).

3. Jednotné právne predpisy pre technické schvaľovanie železničného materiálu používaného v medzinárodnej preprave (ATMF) tvoriace dodatok G k dohovoru).

VNÚTORNÉ DOJEDNANIA MEDZI RADOU, ČLENSKÝMI ŠTÁTMI A KOMISIOU O ÚČASTI SPOLOČENSTVA A JEHO ČLENSKÝCH ŠTÁTOV NA ZASADNUTIACH ZVOLÁVANÝCH V RÁMCI DOHOVORU O MEDZINÁRODNEJ ŽELEZNIČNEJ PREPRAVE Z ROKU 1999

Berúc do úvahy požiadavku jednoty medzinárodnej reprezentácie Európskeho spoločenstva a jeho členských štátov v súlade so Zmluvou o ES a judikatúrou Európskeho súdneho dvora taktiež v štádiu implementácie medzinárodných záväzkov,

Rada, členské štáty a Komisia sa dohodli na týchto vnútorných dojednaniach:

1. CHARAKTER A ROZSAH

1.1. Týmto dokumentom sa stanovujú vnútorné dojednania medzi Radou, členskými štátmi a Komisiou v rámci prípravy na zasadnutia zvolávané v rámci dohovoru o medzinárodnej železničnej preprave z roku 1999 (ďalej len „dohovor“). Tieto vnútorné dojednania platia pre všetky zasadnutia organizované Medzivládnou organizáciou pre medzinárodnú železničnú prepravu (OTIF) v súvislosti s uplatňovaním dohovoru.

2. ROZDELENIE ÚLOH ZALOŽENÉ NA PRÁVOMOCI

2.1. K otázkam železničnej prepravy, ktoré patria do právomoci členských štátov, zvolá predsedníctvo z vlastnej iniciatívy alebo na žiadosť Komisie či členského štátu koordinačné stretnutia delegácií členských štátov EÚ pred každým zasadnutím uvedeným v odseku 1, ako aj počas neho alebo po ňom, a to s cieľom vypracovať koordinované stanoviská. Predsedníctvo vyjadrí tieto koordinované pozície.

2.2. Komisia vyjadrí v mene Spoločenstva pozície Spoločenstva k otázkam, ktoré patria do právomoci Spoločenstva, najmä v súvislosti s:

- článkom 71 hlavy V Zmluvy o ES
- článkom 155 hlavy XV Zmluvy o ES
- všetkými ďalšími otázkami, ktoré patria výlučne alebo predovšetkým do právomoci Spoločenstva podľa hláv V alebo XV Zmluvy o ES
- a najmä s nástrojmi Spoločenstva týkajúcimi sa predmetov, ktorými sa zaoberá dohovor a ktoré sa podrobne uvádzajú v dodatku k prílohe 2 dohody o pristúpení Európskeho spoločenstva k dohovoru.

2.3. Predsedníctvo a Komisia sa dohodnú, kto z nich urobí jednotlivé vyhlásenia v mene Spoločenstva a jeho členských štátov v prípadoch, keď sú príslušné právomoci neoddeliteľne spojené. Komisia predloží spoločnú pozíciu, ak dotknutá otázka patrí prevažne do právomoci Spoločenstva, a predsedníctvo predloží spoločnú pozíciu, ak dotknutá otázka patrí prevažne do právomoci členských štátov.

3. URČOVANIE POZÍCIÍ A POSTUP KOORDINÁCIE

3.1. Všetky pozície Spoločenstva a jeho členských štátov na zasadnutiach OTIF budú patrične koordinované.

V otázkach, ktoré patria do ich právomoci, sa budú členské štáty usilovať o vypracovanie koordinovaných pozícií. Návrhy vyhlásení k stanoviskám dostanú členské štáty vopred.

Návrhy pozícií Spoločenstva a spoločných pozícií medzi Spoločenstvom a jeho členskými štátmi, ktoré pripraví Komisia, sa predebatujú v patričnom výbore vytvorenom príslušnými predpismi Spoločenstva o železničnej doprave, a to

– vo výbore pre prepravu nebezpečných tovarov, pokiaľ ide o body obsiahnuté v dodatku RID k dohovoru; ak tieto body ovplyvňujú interoperabilitu železníc alebo spoločný prístup k bezpečnosti vypracovaný podľa smernice 2004/49/ES, pozícia Spoločenstva, ktorá sa má zaujať, by sa mala pripraviť v koordinácii s výborom pre interoperabilitu a bezpečnosť železníc.

– výbore pre rozvoj železníc Spoločenstva, pokiaľ ide o body obsiahnuté v dodatkoch CIV, CIM, CUV, CUI k dohovoru a iné systémy jednotných právnych predpisov vypracované OTIF;

– výbore pre interoperabilitu a bezpečnosť železníc, pokiaľ ide o body obsiahnuté v dodatkoch APTU a ATMF k dohovoru.

Komisia a členské štáty vyvinú maximálnu snahu v záujme dosiahnutia zhodného stanoviska na koordinačných stretnutiach na mieste.

3.2. Pokiaľ ide o prácu na preprave nebezpečných tovarov, Európske spoločenstvo bude v expertnom výbore RID zastupovať Európska komisia, ktorej budú z dôvodov technickej expertízy pomáhať odborníci z členských štátov a / alebo Európskej železničnej agentúry, alebo prípadne poverí svojím zastúpením členské štáty.

3.3. Komisia oznámi príslušnému výboru body programu každého zasadnutia OTIF, ktoré podľa nej vyžadujú zastupovanie v mene Spoločenstva alebo Spoločenstva a jeho členských štátov.

3.4. Ak sa má o bodoch programu hlasovať, Komisia vyjadrí svoj názor, či má hlasovať Spoločenstvo alebo jednotlivé členské štáty.

3.5. O vykonávaní zodpovednosti a dojednaní týkajúcich sa zastupovania a hlasovaní o každom bode programu, ktorý patrí do výlučnej právomoci

Spoločenstva, sa rozhodne na koordinačných zasadnutiach výborov podrobne uvedených v odseku 3.1.

3.6. Ak je to potrebné, koordinačné zasadnutia sa môžu konať aj na miestach konania zasadnutí.

4. VYSTUPOVANIE

4.1. V prípadoch, keď predsedníctvo nie je zastúpené na zasadnutiach uvedených v odseku 1, pozíciu Spoločenstva a jeho členských štátov, dosiahnutú v procese koordinácie otázok obsiahnutých v odseku 2.1 a prípadne aj v odseku 2.3 predkladá delegát členského štátu, ktorý je na prvom mieste zoznamu čakateľov na rotujúce predsedníctvo EÚ.

5. HLASOVANIE

5.1. Hlasovacie práva Spoločenstva na základe pozícií Spoločenstva alebo spoločných pozícií dosiahnutých v procese koordinácie otázok uvedených v odseku 2.2 a prípadne aj 2.3. vykonáva v mene Európskeho spoločenstva Komisia.

Je možné dohodnúť, že v prípadoch, keď Spoločenstvo nie je zastúpené Komisiou, hlasovacie práva Spoločenstva v týchto otázkach na základe spoločných pozícií uplatní predsedníctvo.

5.2. Členské štáty vykonávajú svoje hlasovacie práva len v otázkach uvedených v odseku 2.1, a prípadne aj v odseku 2.3, na základe spoločných pozícií dosiahnutých v procese koordinácie.

6. VYSTUPOVANIE A HLASOVANIE V PRÍPADE ROZPORU

6.1. Pokiaľ otázky, o ktorých sa diskutuje v ktoromkoľvek z troch výborov podrobne uvedených v odseku 3.1 vyššie, zostanú nedoriešené, tieto otázky sa bezodkladne predložia výboru stálych predstaviteľov. V prípadoch, keď Komisia a členské štáty nedospejú k zhode o týchto otázkach, členské štáty i Komisia sa zdržia akéhokoľvek zaujímania pozícií či hlasovania, ktorým by mohli ohroziť *acquis* Spoločenstva.

6.2. Rozhodnutia uvedené v odseku 6.1 nemajú vplyv na právomoci Spoločenstva a jeho členských štátov.